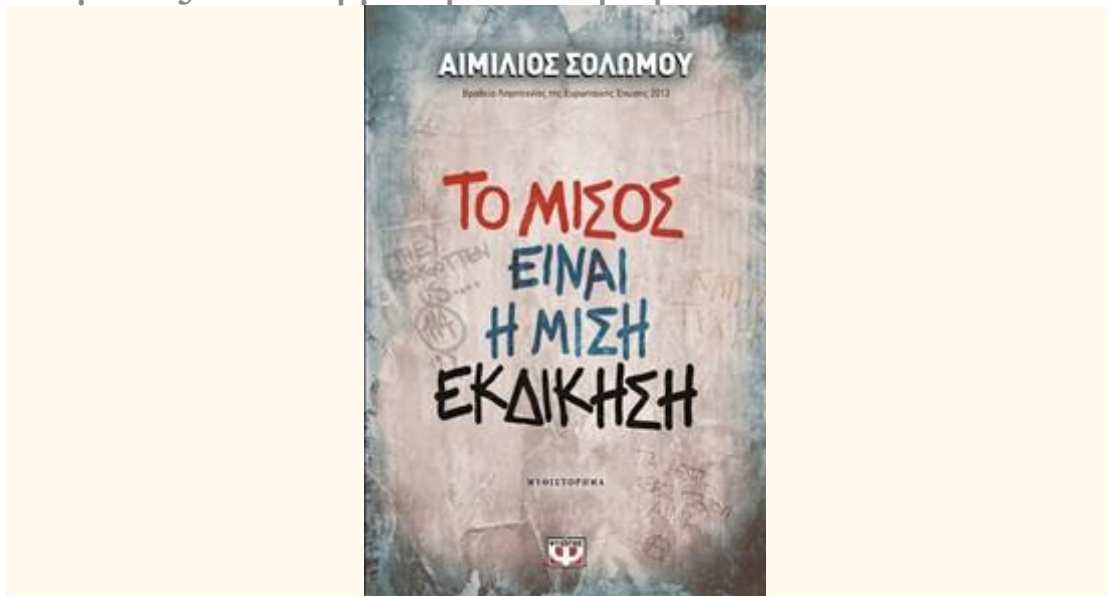

Το μίσος είναι η μισή εκδίκηση

Αιμίλιος Σολωμού
Το μίσος είναι η μισή εκδίκηση
Ψυχογιός, 2015
(ebook)

Ιστορικό; Πολιτικό; Κοινωνικό; Αστυνομικό; Όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί θα μπορούσαν να αποδοθούν στο καινούριο μυθιστόρημα του Αιμίλιου Σολωμού. Προϊόν βαθιάς ιστορικής μελέτης μιας συγκεκριμένης εποχής (τέλος του 19ου αι.), αλλά ταυτόχρονα και απεικόνιση της σύγχρονης Ελλάδας, το μυθιστόρημα αποκαλύπτει, καταγγέλλει, προβληματίζει.

Πολλά παρακλάδια εξακτινώνονται ξεκινώντας από το κεντρικό θέμα, που με άκρα συμπύκνωση θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι το εξής: α) Το ιστορικό γεγονός της σφαγής στο Δήλεσι το 1870 τεσσάρων ξένων, τριών Άγγλων και ενός Ιταλού, μελών μιας μεγαλύτερης συντροφιάς που, ενώ επέστρεφαν από μια εκδρομή στον Μαραθώνα, έπεσαν στα χέρια Ελλήνων ληστών, των Αρβανιτάκηδων, και β) το μυθιστορηματικό στοιχείο του μυθιστορήματος, η εκτέλεση και ο αποκεφαλισμός (όπως τότε στο Δήλεσι) σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, τεσσάρων μελών της Τρόικα. Το ιστορικό γεγονός γίνεται η αφορμή να ανατρέξει ο συγγραφέας όχι μόνο στις λεπτομέρειες της παλιάς εκείνης ιστορίας που είχε οδυνηρές συνέπειες για όλη τη χώρα, αλλά και στην όλη κατάσταση της εποχής. Στη διαφθορά, στη διαπλοκή, στη ληστεία που ακόμα ανθούσε στην Ελλάδα, στην υποτιμητική και περιφρονητική αντιμετώπιση της Ελλάδας από τους ξένους και τις επεμβάσεις τους, αλλά και στις ευθύνες των Ελλήνων πολιτικών.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται, λέει ο συγγραφέας. "Οι ληστές κατέβηκαν απ' τα βουνά και μπήκαν στα σαλόνια". Και σήμερα, όπως τότε, η Ελλάδα καταπιέζεται από τους ξένους δανειστές και σήμερα οι πολιτικοί και οι τραπεζίτες έχουν τεράστια ευθύνη για το πού άφησαν τη χώρα να φτάσει. Ένας απ' τους ήρωες του

Σολωμού αποφασίζει να εκφράσει τη διαμαρτυρία και το μίσος του σκοτώνοντας και αποκεφαλίζοντας μέλη της Τρόικα. Πιστεύει πως "το μίσος είναι η μισή εκδίκηση. Το άλλο μισό είναι η πράξη".

Ογκώδες και πολυπρόσωπο το μυθιστόρημα ακολουθεί τη μεταμοντέρνα τεχνική της διάσπασης σε κεφάλαια που δεν έχουν μια ευθύγραμμη χρονολογική πορεία και που το καθένα έχει διαφορετικούς πρωταγωνιστές. Ο αναγνώστης δυσκολεύεται κάπως στην αρχή, αλλά σύντομα κατανοεί την τεχνική του και μπορεί να παρακολουθήσει τον συγγραφέα στη συγγραφική του πορεία. Τα κεφάλαια καλύπτουν πέντε θέματα. Με Α και αρίθμηση Α1, Α2 κ.ο.κ. χαρακτηρίζονται τα κεφάλαια στα οποία πρωτοπρόσωπος αφηγητής (η μόνη πρωτοπρόσωπη γραφή σε όλο το βιβλίο) είναι ο Κύπριος φοιτητής Αλέξης Σοκαρδής, φοιτητής της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών, που θέλει να εκπονήσει μια εργασία για τη σφαγή στο Δήλεσι. Τα κεφάλαια Β αναφέρονται στον καθηγητή Νεοελληνικής Ιστορίας Ρωμανό Σεργίδη που το μάθημά του αυτή τη χρονιά είναι "Πολιτική/πολιτικοί, ληστεία και τρομοκρατία". Πολύ δημοφιλής καθηγητής, αγαπά επίσης τη μουσική και τον καλό κινηματογράφο (οι σχετικές αναφορές αφθονούν στο βιβλίο). Στις διαλέξεις του στο Πανεπιστήμιο αλλά και σε άρθρο στην εφημερίδα εκφράζεται με πάθος κατά παλιών και νέων πολιτικών/καταστροφών της χώρας, ενώ η έρευνά του για την παλιά ιστορία στο Δήλεσι τον οδηγεί στο οδοιπορικό που ακολούθησαν οι ληστές και τα θύματά τους, φωτίζοντας και για τον αναγνώστη όλη την περιοχή από το Πικέρμι, στην Πεντέλη, στο Συκάμινο, στον Ωρωπό... Με το διακριτικό Γ χαρακτηρίζονται τα κεφάλαια που αναφέρονται στον αστυνόμο Αποστόλου, στον οποίο έχει ανατεθεί η εξιχνίαση της σφαγής των Τροϊκανών. Στα κεφάλαια Δ ζωντανεύει με κάθε λεπτομέρεια όλη η παλιά ιστορία του Δήλεσι. Και τέλος στα κεφάλαια Ε, με αναφορά "Φάκελος Αυτοκτονίες", καταγράφονται πραγματικές περιπτώσεις αυτοκτονιών που συνέβησαν στην Ελλάδα στα χρόνια της κρίσης.

Στην ιδιαιτερότητα του βιβλίου ανήκει και ο τρόπος ανάγνωσής του. Ο αναγνώστης μπορεί, αν θέλει, να μην ακολουθήσει τη σειρά των κεφαλαίων του βιβλίου, αλλά να διαβάσει πρώτα όλα τα κεφάλαια με χαρακτηρισμό Α, ή όλα τα Β κ.ο.κ.

Βιβλίο ενδιαφέρον και από την άποψη περιεχομένου αλλά και τεχνικής. Βιβλίο καταβύθισης στην παλαιότερη και τη σύγχρονη Ιστορία. Βιβλίο προβληματισμού. Προσωπικά θα το προτιμούσα πιο συμπυκνωμένο και με λιγότερες παρεκβάσεις σε θέματα που δεν έχουν άμεση σχέση με τον κεντρικό πυρήνα του βιβλίου. Όπως, για παράδειγμα, η μεγάλη αγάπη του αστυνόμου Αποστόλου για τη φωτογραφική τέχνη ή ο ερωτικός δεσμός του καθηγητή Σεργίδη κ.λπ.

Εν τέλει ένα πολύ αξιόλογο και ενδιαφέρον βιβλίο της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας.